

poslici, da bude ista talijanska i u najboljem slučaju mješana.

Tako se je dogodilo i kod nas na Labinskim.

Narod, željan skole ko ozeba, tražio je više puta hrvatsku školu u Sv. Lovreču, za koju se je zauzimao župno-pravitelj, nu, labinski občina, kojom gospodare naši narodni prolivnici, suprotivila se je uvjet, to i takvoj skoli.

Kada su pak naši Talijani dozvali da kamo naša zaslužna družba Ss. Cirile i Metoda graditi hrvatsku školu, zateli su labinski Talijani nagovorili naš narod na vanjskini sa kojekavim obećanjima, strašnjem i raznim drugimi sredstvima, da se odluči za školu sa talijanskim naukovnim jezikom. Pošto im to nije poslo za rukom, činilo se doći povjerenstvo, komu je bio na celu sam kotarski kapetan nu i tu im pomršće naši poštene kmetovi njihove spletke. — Narod se, osim dvojice trojice prodanih dosa, izrekao za čisto hrvatsku školu. Bolnim srcem moramo izlaknuti, da se je otvorenju čisto hrvatske škole protivio također jedan naš čovjek rodjen i ugojen Hrvat, koji je među ostalim za Judin novac nagovorao naše poštene kmete da se oglase za talijansku školu. Sram ga bilo!

U samom gradu Labinu obстоje škola sa talijanskim naukovnim jezikom, koja polazi do 80% hrvatske djece, kojoj je zabranjeno niti pisnuti hrvatski i u kojoj se hrvatski jezik ne podužuje niti kao obvezatni predmet, a naši Talijani bi htjeli da se na vanjskini sagrade dvojezične pučke škole. To je ona glasovita dvostruka mjeru, koju Talijani svuda i svog je upotrebljuju.

Dogodio se da pape slučaj, da je u labinskij školi vjeroučitelj darovao nekolicini djece nekoliko primjeraka katekizma u hrvatskom jeziku, koje pak je učitelj sve zaplijenio, jer da se nesmiju upotrebljavati u talijanskoj školi hrvatske knjige. Dakle niti rice božju nesmiju naša djece čuti i čitati hrvatskom jeziku. Talijanom nije stalo do toga, da li naša djece napreduju ili ne, — pače vole, da ne napreduju — nijim je stalo samo do toga, da se ih odmarodi, da onda kasnije prokljinju svoju majku i svoj jezik.

Nu nadamo se u žilavost i poštenje naših kmeta, da će znati i u buduće odaljeti tim paklenskim mrežam talijanske gospode. Stetu smo, što imademo ovđe na Labinsku premale inteligencije, koja bi znala narod voditi i putiti. Naša talijanska gospoda već su većinom na rubu materijalne propasti, te ako bi se naš narod svojski zauzeo kod občinskih izbora moglo bi im se uzeti občinu iz ruku, te time učiniti konac talijanskom gospodstvu u Labinu i nepravdam, koje naši kmetovi na vanjskini napose pak u školskom pogledu trpe.

U tu svrhu trebalo bi ustrojiti bar jednu čitaonicu u središtu Labinske, gdje bi se naši seljaci sastajali i vječili o svojim nevoljama i o načinu poboljšanja svog bledog stanja.

Ovo preporučujemo napose našim svećenikom i učiteljem, koji u pomanjkanju drugih vodja, moraju preuzeti vodstvo naroda i brinuti se za njegov na-predak.

Labinski Hrvat.

Interpelacije.

U zadnjem zasjedanju istarskog sabora podnešene su od strane članova hrvatsko-slovenskoga na c. kr. vladu još slijedeće interpelacije u posljednjih sjeđnicah, kako bijaše to u našem izvještaju, o saborskem djelovanju na odnosnih mjestih spomenuto:

Interpelacija
zast. Matka Mandića i drugova na c. kr. vladu.

Izmjeđu svih austrijskih pokrajina biti će valjda naše Primorje na prvom mjestu u pogledu nevršenja državnih te-

melnih zakona, odnosno u pogledu neprovadjanja jezikovne, ravnopravnosti na samu od strane autonomnih oblasti već također od strane c. kr. oblasti. Kao dokaz toj tvrdnji, navodjamo da sljedeća je najnoviješa dočka dogovidna se u podanju Primorja.

U službenom listu primjera vlade E. Osvetovome "Trstino" od dne 16. avgusta t. g. navedeno je naime dogovidne dve studije o provadjanju jezikovne ravnopravnosti, kako je rezumirano u kr. oblasti.

Družava željezna odgovara, njezino c. kr. ravnateljstvo, raspisuje naime u rješenju listu prodaju velike množine dices raznih vrsti samo u talijansko-njemačkom jeziku.

C. kr. finansijskiji nadinspekto-rat u Trstu prihodje nješto u istom listu jedino u talijanskom jeziku, to probćenje lice se gradnje male finansijske kućice, koja se ima nalaziti na disto slovenskom zemljištu na cesti između Trsta i Burkovića, pa bi se bilo moralno očekivali, da se taj posao priobči i u slovenskom jeziku, da žanji doznaju i slovenski poduzetnici i drugi slovenski zanimači.

Ogorčeni radi tako jasnog i očito preiziranja našega jezika od strane c. kr. oblasti, pitaju visoku c. kr. vladu:

1. Da li joj je poznato, da je koli c. kr. ravnateljstvo državnih željeznicu tolj c. kr. finansijskiji nadinspekto-rat u Trstu na spomenuti način povrediti državne temeljne zakone o ravnopravnosti?

2. Hoće li c. kr. vlast već jednou za uvjet stati nati na put takovom ne-prestanom kršenju državnih temeljnih zakona?

Kopar, 20./9. 1901.

(Sliede podpisi.)

Interpelacija
zastupnika Matka Mandića i drugova na visoku c. kr. vladu.

G. 1900. molili su kućegospodari i roditelji za školu sposobne djece iz porezne občine Zrenj mjesne občine Oprtalj c. kr. zemaljska školsko vjeće, da bi se u njihovom ustrojila javna pučka škola sa hrv. naukovnim jezikom. Nu tu molili ne dobiše rješite ni odgovora, ali doznaće kasnije, da je c. kr. kot. školsko vjeće u Poreču izdalo opetovno način upravnom vjeću u Zrenju, da sagradi u istom mjestu kuću za dvojezičnu pučku školu. Doznaли su nudaće, da je upravno vjeće oba puta odgovorilo, da ne može kuće za školu graditi, jer da nema zato potrebitih sredstava.

Ali ta izprika upravnoga vjeća u Zrenju ne stoji, jer je ostavio, kako je tamo občenito poznato pokojni Klun u Beču glavnici od 20.000 for. za školu u Zrenju poslije smrti njegove udove. Kamate ove glavnice vuče sada 70-godišnja starica udova pokojnog dobrovora zrenjskoga puka. Poslije njezine smrti pripada dake gornja glavnica poreznoj občini Zrenj za gradnju javne pučke škole. Kad bi bilo dake imalo upravno vjeće u Zrenju ikoliko dobre volje moglo je nači potrebni novac za gradnju rečene školske zgrade, koji novac bilo bi moglo za koju godinu povratiti. Upravno vjeće htjelo je dake prkositi želji i molbi ogromne vjećine onih občinara i opetovnom načagu c. kr. kot. školskog vjeća jedino s toga razloga, što su oni občinari molili hrvatsku pučku školu, i sto je c. kr. zemaljsko školsko vjeće odlučilo ustrojiti tamo dvojezičnu t. j. hrvatsku i talijansku a nipošto samo talijansku.

Pošto su molitelji za hrvatsku pučku školu u Zrenju to prkosno postupanje upravnoga vjeća potaknu priobčili c. kr. kot. školskemu vjeću dokazav ujedno način i sredstva s kojima bi se moglo doći tamo do javne pučke škole, pitaju podpisani visoku c. kr. vladu:

Je li voljna poduzeti bezoduzetno shodne korake, da se ustroji u Zrenju

javna pučka škola sa hrvatskim naukovnim jezikom.

U Kopru, 20. septembra 1901.

(Sliede podpisi.)

DOPISI

Vlčin, 7. oktobra (Pr. Šime Močibob) Pokopali ga i poslava u zemlji, koja je ljubio i za koju je radio, a prijatelj na salarima gdje je radio i u vremenu suze blagoslovio mirni u mirnom seoci grob. Svojim blagim pozimjehom, svojim prijatljim licem i svojom prirođenom dobrotom mnogogodišnjem Višnjanskim župnik, blage uspomene pre Šime Močiboba, neće više naše se medju svojim prijateljima, zanascima i župljancima. Mirne savjesti pošao je k Svevišnjemu da položi račun o svojim djelima i da primi zaslужenu nagradu te da i ozgori bđije nad svojim stadiom. Nije bio star, ali je star, i izgledao: bio je kane i svi naši svećenici, nikli iz naroda i koji su rodu vjerni ostali, progoljen i napadnut. Nije malaksa u radu, ali je triju radi neharosti ljudi, za koje bi bio dio i svoju krv. Od malena se bijaše posvetio svećenikom stališ te, izuzev gimnaziju u Pazinu, prešao je u bogoslovije i bi zaredjan za svećenika te je skoro sav svoj život, punih 29 godina, preživio u Višnjantu. Tu ga je zavolio puk, komu je bio otemen, ali, jer bijaše značajan i nije dopustio da se erkveni starodrevni običaji promišle, stao da ga progone ljudi, koji niti su u ljudskom društvu ikakav položaj zapre-mali, niti su ista u sebi vredili. Bio je miroljubiv i dobra srca, te se svojim kletvenicim i licnim napadačima nije nikad osvatio, već je još ovima, kad je mogao, više dobra uradio nego bližima. Rodio se je Hrvatom i svoje poritelj nije tajio; nije za narodnu staru agitirao, ali je svojim ponušanjem, svojom triezmenom rječi i svojim primjerima mnogo doprinio razbijenju narodnosti, te ga je puk ljubio a narodni protivnici morali su ga štovati. Premda se nije bavio politikom, htjeli su ga odanije maknuti, te u zadnje doba, kad bijaše obolio i nije bilo niti mansionsara, koji je duzao da mu pomaže, nisu mu htjeli dati pomoćnika, a davši mu ga kašnje, morao ga je sam hrani i dilijeti prije prilike. Kad je občina bila u hrvatskim rukama, bio je odahnuo, jer se nezadovoljni ne usudjivali tvarno napadati ga. Iza kaku su htjeli predali svojim miljenicima, prešaste godine preko velike sedmice navalile nezadovoljnici na nj pred vratima crkve, da je bio prisiljen otustaviti službu božju te ga idućega kući u malo nisu zamenjivali, pak i u samoj kući to isto pokušali. Talijanskoj občini te je bila maleno demonstracija, ali je kriminalni sud drugovajče prosudio i na više mjeseci mnoge osudio, a medju ovim i jednoga od preko 80 godina, a moralni su krivci drhtali a poslje se smijali.

Nije bio energetan, ali u prilikama u kojim je živio, bilo je mnogo što je ustrajao i nije popustio. Cito je rado a po-kusao je i da pjeva. Jedna njegova pjesma opisuje već ondašnje prilike, potekloće i nadu u bolju budućnost:

„Nebu vedro, sunce grije,

„Istran, eno! pot si tare,

„Teske brige strpno krije

„Utajuc u božje dare....

„Nebu vedro, sunce žari,

„Istran radnik pomno bđije,

„Svojim će da gospodari

„A nasišće da odbije....

Osmiljen i kad već nije mogao da odoli ni neprekidnim nagovorima ordinarijata da mu očisti župu da postavi ondje svoga apoštola, ponudise mu Markovčani udoban stan, te je tužna srca zapitao mirovini. Kad su na dva tekućega došli posvjedotčio, da su mu Jelena Rabak,

odaslanici da im predaje župnički ured, to ga je tako kasnulo da mu je pozlio a za tim udarila kap i nakon malo svoju plemenit dušu ispusti. Za mrtvim stali su dusnici da lju krokodilate suze, no on im je već za života oproatio. I tako pada u grob svećenik dobar i značajnik, komu najljubi protivnik neće jedne maline. Trije je, ali dobra koja je radio, spominjan je da ga dok bude pameti u njegovu puku. Svojom oporukom sjetio se je i dobrovornih društava. Za njegova djela nagraditi će ga Svevišnji, a njegovi u harnoj uspomeni! — lav —

Iz Lanjšća nam pišu: Naš učitelj stao je tražiti po судu svoje poštenje. Tužio je našega župe-upravitelja, župana iz Podgora, našega župana i još devet lanjskih uglednijih gospodara. Oni su se bili proti njemu pritužili na školsko-vjeću i na svojoj pritužbi se pozvali na prijašnju pritužbu, gdje su ga bili tužili, da pridržava do kasno doba noći neke razuzdane mladiće u svojoj kući, te jih nazapaj vinom, pak da posle idu po selu halabućem i rušaće noćni mir. To on i nadalje čini, jer mladići još uviek polaze njegovu kuću, gdje ih napaja, te, reci bi, da jih u njihovom nemirnjačtu podupire. Da vas nemir u Lanjšću polazi od učitelja, hoće da pokazu sa više činjenica. Ti su ovi: Na putni dan je sudjelovao plešu, koji se držao uzprkos zabrani občinskoga glavarstva. — Na 28. marca došao je k njemu u 9^½ večer više puta kažnjeni mladić Anton Epinotti i izazav iz njegove kuće, pošao je halabući po selu. — Na 4. aprila bili su do kasna kod njega nekoj mladići, skrivali se amo tamo, po tih hodili i pilu vino. Jedan od njih je one noći zamazao županu vrata blago. — Na 7. aprila dvojica onih istih mladića su zamazali vrata drugom uglednom občinaru. — Sliedećega su dana htjeli ti isti mladići, njegovi kućni prijatelji, izazvali smutnju u krčmi, gdje su bili sakupljeni ugledniji gospodari, kojih su oni vredjali. Medutim su nekoj od tih mladića čas polazili u učitelju čas se vraćali. — Kad su službe boze, on ide u krčmu. — U školi sije u srce školske djece mržnju proti svećenikom. Veli njim, da su svećenici bili na Stipanu pijani u krčmi. — U školi kaže djeci: tko od cas drži s manom, tko hoće, da se talijanski uči, nika se ustane.

Uvredjen zbog te pritužbe i zbog disciplinare iztrage, koja se je iz tog profi njemu povela, učitelj Marchi tužili, izvanjst uglednih občinara i otaca obitelji za to, što su ga okrivili: da se je prijorno ponašao prigodom izbora: — da je sastacio ili dao sastaviti tablu sa političkim napisom prigodom izbornog sastanka ne 2. decembra 1900.; — da je opijao mladiće u kući te jih slao neka prave nerede po selu; — da je kazao djeci u školi: nek se digne tko je Talijan, te da je kaznio one, koji su nisu digli; — i napokon, da je priopćio djeci u školi, da su popili na Stipanu pijani u krčmi.

Krašnje je g. Marchi uztegnuo tužbu sbog prih triju točaka, a uzdržao ju sbog zadnjih čivila.

Razprava se je držala na 3. oktobra. Njega je zastupao dr. Sandrin, a tuženika dr. M. Trinajstić i dr. Zucconi.

Tuženici su prigovorili zastaru, jer su pritužbu podnesli na 18. aprila a tužitelj jih je istow na 22. jula tužio, al su ipak nastupili dokaz istine.

Svjedok Jakov Šverko je potvrdio odlučno, da njim je učitelj u školi kazao, da su svećenici bili na Stipanu pijani u krčmi i da nisu mogli izći. Rekao je također, da ga je dan prije gospa učiteljica izpitivala o tom činu, da njoj je kazao od straha, da on za to ne zna i da mu je ona zaprijetila: joh si ga tebi, ako rečeš, da je ona rječi učitelj kazao!

Svjedok kapelan Tonković je

Antica Vratočić i drugi, učenici priopćivali, da je g. učitelju u školi kazao i ono o svećenicih pijanih, ono o talijanskom jeziku. Upitao potvrdi, da mu je učitelj priznao, da je on sastavio i posao u "Popolu Istriano" osaj dopis, gdje se pribjeću, da su svećenici bili na Šipanu u krčmi i da su izasli sliedetoga dana.

Bili su ponudjeni još i drugi svjedoci, ali sudac jih nije priputio, već je rješio obuzdjenje od toga, što su tužili učitelja, da je rekao, da su bili svećenici pijani u krčmi, a osudio jih na K 10 globe za to, što su tužili, da je pozvao učenike neku se ustanu, tko drži s njim i tko hoće, da uči talijanski.

Neka čitatelji prispođobi sadržaj priče Lanišana proti g. Marchi-u sa njegovom tužbom, sa opim, što je uzegnuo i sa osudom, pak neka sudi sam je li se ikoliko i od česa on oprao i što se imasve držati istinitim od osoga, što je u priluzbi rečeno.

Ne treba da iztaknemo, da su se i tužitelj i osuđenici utekli rovinjskomu sudu, pak sada ajde da vidimo, što će on reci i kako će suditi!

Franina i Jurina.

Fr. Aviva Benatić!
Jur. Če si Franino znore?
Fr. Aj nis, ter su tako kricali i gospoda Maloselska!
Jur. A ce bi reć?
Fr. Zac da te njin od sada prihajevat puni brodi gini i napoleoni.
Jur. Blaže njin i njihov dice!
Fr. Je, ako budu ca v zepi imeli!

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. U izborničtu gradova za česki sabor izabrano bijaše dne 11. t. m. 35 Mladočeha, 10 njemačkih liberalaca, 7 pristaša njemačke pučke stranke, 10 Velikoniemaca, 1 česki radikal, 1 Starotek, 1 neodvisni Mladočeh. Uspjeh izbora u Budjejovicalah nepopoljen je za Čehu. Izbran bijaše Niemac sa jednim glasom absolutne većine. Naknadni izbora imade se obavili 5, a 6 mandata valja još popuniti. Do sada su imali Mladočesi u tom izborničtu 39 mandata, njemački liberalci 20, njemačka pučka stranka 6; Velikoniemci 5; česki i kršćanski socijalisti po 1 mandat. I u ovom izborničtu izgubili su dakle 5 mandata. Mladočesi i 10 njemački liberalci. — Službeni list bežke vlade prihvaje imenovanje Otona pl. Detele zamjenskim poglavarem Kranjske a njegovim zamjenikom Leopolda barona Lichtenberga. — Službeni list hrvatske vlade prihvaje u broju od subote kraljevo pismo, kojim se sazivje hrvatski sabor za dne 21. t. m. Kraljevo pismo supotpisaše ministar za Hrvatsku Ervin pl. Čeh i hrvatski ban grof Khuen-Hederváry.

Srbija. Na upit srpske vlade, da li bi u Petrogradu prijazno primili srpski kraljevski par, odgovorile, da tamo nebi radio da dodjuri srpski kraljevski supružni dojenci buduće godine. Smješna komedija o rođenju kraljice Drage, ozvoljila je ruski dvor. Osobito ruska carica da je zvoljena na kraljicu Dragu i da je dvojbeno hoće li ona u obče pristati na to, da primi posjet srpske kraljevice.

Bugarska. Sofijska vlada odgovorila je na predloženu osnovu austro-ugarske vlade o konzularnom ugovoru, te ima nade, da će se to pitanje brzo i povoljno riješiti.

Rusija. Neodvisni listovi u Rusiji zahtijevaju promjenu tiskovnoga zakona, osobito glede novinarske cenzure. Ta cenzura, da je najviše na putu razvoju srpskog novinstva. U Rusiji moraju naime manji listovi proći takozvanu predtečnu cenzuru, čim se otežava silno izdavanje listova. Sadašnji predstojnik ruskih tiskarskih posala knez Šahovskij osvjeđodio se je i sam, da su russki časopisi izvršnili velikim neprilikom zbog cenzure, te je predložio ruskim vladama, da se poveća broj russkih cenzora u toliko, da se olakša postavljanje listova. Ministarstvo unutarnjih posala prihvatalo je predlog predstojnika te je doznačilo za najpotrebitije preinake u ruskoj stampi godišnjih 500.000 rubalja.

Mjestne:

Upravitelj c. kr. kotarskoga po-glavarstva u Puli naslovni c. kr. namjestnički savjetnik g. Rossetti-Scander imenovan bijaše pravim c. kr. namjestničkim savjetnikom i ostavljen i nadalje u Puli, da upravlja ovim kotarskim po-glavarstvom.

Občinska sjednica u Puli obdržava se u subotu večer. Razpravljalo se medju ostalim i o dugu mjestne bolesti, blagajne prema bolničkoj upravi, koji dog iznosi K 16.000 — za sada ne-djeljivo. U tajnoj sjednici imenovani su delegatima: za Kvaran, Spigic Miho pok. Martina — Galezan, Moscarda Dominik — Laboriku, Vlašić Jakov — Ližnjan, Grbin Blaž — Muntić, Šiljan Ive — Peroj, Ljubotina Ive — Premantura, Roščana Mate — Šišan, Tromba Nikola od Ive — Stinjan, Mezulić Luka pok. Luke — Fa-zana, Topoleki Josip. Delegatski mjesti za Medulin, Pomer i Valturu nisu popu-njena. Očekivaju se imenovanja da vide tko će najbolje u tim mjestima raditi za talijansku stranku. Seoski glavari za Jadreške, Ante Jadreško — za Šikiće, Božac Anton — za Vinkuran, Rosanda Miho — za Škatare, Božac Dinko.

Pokrajinske:

Pozor rodoljubi! Iz Trsta nam piše, da je predsjedništvo osjeguravajuće družava proti nezgodam posalo u Istru poznatog svog činovnika i agitatora Bidoli-a. Ovoga šalje tajnik rečenog družava u Istru, Gorici i u druga naša mjesna sva put, kad su na vrati kakvi izbori. On ide tobož u poslu rečenog družava u pojedine kotare i u pojedina mesta, da nadzire ranjene ili unesrećene, a prava mu je svrha, da radi i da agitira za talijansku stranku. Čujemo, da je pošao u Pulu, Poreč i da će u našu Liburniju. Našim prijateljem preporučamo toplo, da paze na svaki njegov korak.

U Poreču — bez glave. Nemislimo pisati o porečkoj gospodi, koja su bez glave, već o gradu i občini Poreč, koja je ostala bez glave.

Javili smo nedavno, da je položio čest i bremne načelnika g. Tullio Spisa, i da pokaže, da je „muž beseda“ otidje odmahn iz Poreča, da ga nebi napastovali znanci i prijatelji da se opet prihvati načelnictva. On nije htio, da mu reče, kako se može reći nekim načelnikom Pule, Sanvičenta itd., koji su u svoje vremena naokoli bili položili načelniku čest znajući, da će se naći plitkih umom,

koji će ih doći na koljenih moliti, da se za Boga neodriči, da neuzležu občini dragocjene pomoći i sličnih babarija. G. Tullio Spisa položio je čest načelniku i pri tom ostaje kao poštén i značajan muž.

Dne 7. t. m. sazvana bijaše sjednica občinskog zastupstva, da izaberu novog načelnika. Tekovim bijaše imenovan g. Ivan Canušić, ali on neprimi te časti. I tako su Porečani bili bez glave dok im se nije smisljavao neki Giuseppe Caligeri te im posudio svoju — glavu.

Občinski izbori u Jelsčah. O žalostnih odnosajih u občini Jelsčane razpravljiva se već dulje vremena u slovenskih listovih. Nas su holile te razprave, jer znadimo, da potiču većinom iz osobnih zadjevica, koje su štetne i pogibeljne našoj narodnoj stvari. Tamo nastaju dve stranke, koje su se borile za občinsku upravu i pri tem svršenih občinskih izbora, obavljениh dne 5., 7. i 8. t. m. Izrađeni viesti o tih izborih neimamo, već ono, što nize prihvaju, crpimo iz tršćanske. Edinstvo, koja se bavi u svojem broju od petko obširno tim poslom.

Spomenuti list piše dakle, da bijaju na čelu stranke, koja je i sada na upravi, inještni župnik veleč. g. Velharticky, občinski načelnik Hrabar, itd. — Kolovodje druge stranke da jesu občinari gg. Valenčić, Prebilic, Štemberger i mnogi drugi. Vladajuća stranka bacila je u narod zublju razdora, koji bukti u Kranjskoj i u Goričkoj pod zlostavnimi nazivim klerikalci i liberalci. Prvi bi imali biti pristaše vladajuće stranke, a drugi njihovi protivnici. A ti tobožni liberalci i jesu najtestiji gospodari i seljaci one občine, koji neznavu sirote ni što je liberalstvo u onom smislu, kako ga propovijedaju i pro-vadaju talijansko-njemački židovi. Žalostna majka onomu, koji je prije pošao dijeliti miran, dobar i bogobojeci narod u klerikalce i liberalce! On će odgovarati pred Bogom i povišće, što je posradio brata sa bratom, otca sa sinom zbog osobnih zadjevica; predočiv jedne i druge svetu nećim, što u istinu niesu. Neka nam Bog nedade nikada i nigrige većih liberalaca, nego li su naši čestili Jelsčanci, pak čemo mirne duše utvrditi, da je naš nared sačuvao sve vjerske i narodne vrline i kre-posti čestih naših đedova!

Mi žalimo iskreno, da je do toga doslo u onoj čisto narodnoj občini, gdje neima ni jednoga Talijana ni Niemca. Žaliti ćemo pokojoj većmo, ako bi se sadašnjim razdorom imali okoristiti talijanski, odnosno ono propalo stvorenje, koje je u njihovoj službi. Narodno pro-kleštvo neka pade na one, kojim se bude moglo dozakati, da su bili ma kakvom svezu sa neprijatelji Boga i vjere i sa dušmanima Slovenaca i Hrvata Istre!

Trgatba u Istru. Već mnogo, mnogo godina trgači u Istri nije bila tako obilata, kako je ovo godine. U mjestih, gdje nije bilo tuče ili trsne bolesti, niti najstariji ljudi se ne sjecaju, da bi bili nabrali toliko grožđa, koliko ove godine. Jedan od tih sretnih krajeva je takodjer občina Barbari u južnoj Istri. Ta občina nalazi se na medju občine Sanvincenske, u kojoj se proizvadja — po suhu poznavača Istre — najbolji vinski prirod. Naše vino možda u jakosti i boji zaostaje za san-vincenskim, ali ga nadmašuje u ukusu i mirisu. U obče naše vino ima sve vlasti-tosti, koje zahtijevaju od dobrog vina naša braća Slovenci.

Tko dakle želi kupiti dobrog i pravoga vina — bijelog ili crnog — nek dodje u našu občinu, jer ovdje će, nači nepokvaren proizvod vinove loze iz prve ruke — od vinogradnika samih. Cijena kod tolikoga množstva vina sigurno neće biti visoka. Najbljižna stacija (Zelenička) nam je Kanfanar, a k nama se najbolje u najjeftinije dođije, vozeći se vlakom do Vodnjana (Dignano), a od tamo poštom, koja vozi svaki dan ob 1/4 po p. u Barban. Ako tko želi još kakva razjašnjenja, znanacoh i prijateljah i prikupe kojeg

nek se obrati pismeno na Juru Brošvar-a, posjednika na Pornjani, p. Barban, Istra.

Služba občinskoga stražara. Občinski načelnik Vižinade dr. Ritoša (titaj Ritoša) raspisuje u glasilu i ženskih židova službu občinskoga stražara sa godišnjom plaćom od 700 kruna i službeno odjelo. Služba ta popuniti će se za jednu godinu privremeno, a kasnije stalno.

Molbe valja poslati občinskom uredu u Vižinadi do 25. oktobra t. g. Priloziti treba svjedočenje o državljanstvu, dobi, dobrom ponašanju i o sposobnosti za službu.

G. načelnik je mudro zaštitio poznavanje jezika. On si misli: talijanski je oglas; koji ga čita mora znati talijanski — pa mirna Bosna! Nije li tako, g. dr. Ritoša, pardon, Ritoša?

Za gradjewe poduzetnike. C. kr. namjestničtvu u Trstu javlja, da će se graditi nova palata za ured c. kr. redarstva na prostoru, gdje bijaše prije zgrada c. kr. pošte — ulica Caserna br. 2.

Za gradnju te palate držati će se dne 7. novembra dražbena ponuda u gradjevnom odsjeku c. kr. namjestničtvu (ulica Miramar br. 3 a) i to:

1. za zidarsku i klješarsku radnju i za porušenje stare palace proračunano je kruna 176.066-24.

2. za stolarske radnje K 60.039-46.

Ponude treba staviti pismene; iste valja bijegovati 1 K, započeti i predati najdužije dne 6. novembra do podne.

Tehnički načrti i sve što je potrebito može se razviditi u gradjevnom odsjeku c. kr. namjestničtvu.

Talijansko društvo c. kr. poreznih činovnika u Primorju. Prošle nedjelje satali su se u Trstu c. kr. porezni činovnici Primorja te zaključile ustrojiti druživo, kojemu će biti svrha promicati materijalne koristi članova. Druživo će biti talijansko — ili talijanskim jezikom upravljano. Službena glasila tog družava biti će "Triester Zeitung" i "Il Piccolo". Službeni jezik talijanski, možda i njemački; službeni listovi njemački i talijanski a vam hrvatsko-slovenski porezni činovnici Primorja... rog!

Iz drugih krajeva.

Ponovni poziv na predbrojku. Početkom godine 1900 pozvao sam putem novina i sam i sa sveučilišnim odborom za skupljanje prinosu za istarsku družbu sv. Ćirila i Metoda na predbrojbu krasnih dvaju romanjan slavnog poljskog pисца I. J. Kraszevskoga: „Moritur“ i „Resurrecturi“, što sam ih uz povoljan odziv odlučio izdati u hrvatskom prevodu. — Od čistog prihoda namionio sam 40% divim dobrovornim strham i to: 20% družbi sv. Ćirila i Metoda u Istri i 20% za Kninsku tvrdju. — Tom sam zgodom razglasio velik broj predbrojnih araka, pa mi je bilo čudo, da ih se razmjerno jako malo povratilo i tako sam bio naporan odluku, da rečena djela izdám. Kasnije saznao sam, da je mnogo araka propalo i prije, nego dodjose naslovnikom u ruke. Budući pak, da je za samu stvar po svih znacih sudeći još uvek živjeti interes, jer me s mnogih stranah pitaju, da li kanim i zašto ne izdam ta krasna djela, za koja bi doista šteta bila, da ne riese i našu knjigu, te da ne ostavim u zauđnom čekanju takodjer priličan broj dosadanji predbrojnikah, a napokon u nadi, da će se s obzirom na plemenitu svrhu i poradi jošte uvek živa interesa za stvar broj predbrojnika znatno povećati, odluciо sam se napokon nakon duljeg krvanja pred golemljenim troškom, a osokoljen pobudom s više stranah i s dozvolom gornjih dobrovornih družtava, da pod istimi uvjeti, kako sam već prvi put objavio, rečena djela dađem u tisk. Za to pozivjem ponovno na predbrojku gornjih dvaju romana i najjučišće molim sve, kojim prispije bilo prvi put, bilo ponovno predbrojni arak, da uzmastoje i u kružu svojih znanacoh i prijateljah i prikupe kojeg

